

ning og en Bankinspektion. Ser vi tilbage paa de senere Aar, er der jo grufulde Tab at opvise. Vi har nylig haft Landmandsbankens Forhold til Afgørelse her i Tinget, og vi ved, at der gennem Landmandsbanken er tabt ca. 450 Mil. Kr. paa en Balance af omkring 1 500 Mill. Kr., vi har set de store Tab, der har været i Revisions- og Diskontobanken, Tab, der formentlig maa anslaaes til 80 Mill. Kr., og desuden er der de store Tab i adskillige Provinsbanker. Det vil med andre Ord sige, at man gennem disse Tab, som Bankerne har været ude for i de senere Aar, er kommet op paa et samlet Beløb af op imod 600 Mill. Kr., og der er mange, der den Dag i Dag lider under disse mægtige Tab. Jeg mener, at disse Tab mange Steder er Udtryk for en meget letsindig Ledelse, for Spekulation, for en Laangivning uden Spor af Sikkerhed, en Finansiering af fuldstændig umulige Foretagender o. s. v.; det er Udtryk for Krigstidens Galskab og mange Steder for manglende Ansvarsfølelse. Naar vi ser paa disse Tab og de store Udgifter, der er forbundet med at drive Bankvirksomhed, er den Afgift, der ydes ved Omsætning af Penge gennem vore Banker, alt for stor. Der er efter min Mening en alt for stor Forskel mellem Indlaans- og Udlaansrenten. Det maa derfor være vore Banklederes Opgave i den kommende Tid at føre en mere forsigtig Bankpolitik og at bringe Omkostningerne ned til et rimeligt Niveau.

Dette er de Bemærkninger, jeg har at gøre som Ordfører for mit Parti. Maa jeg til Slutning gøre en personlig Bemærkning om den af den ærede Ordfører (Zahle) omtalte Krisefond. Jeg har i Udvalget stillet Forslag om Oprettelsen af en saadan Krisefond, og det var med Sorg, jeg saa, at det ikke kunde lykkes at gennemføre det, idet jeg tror, at et saadant økonomisk Rygstød vilde betyde mere end mange Lovparagraffer. Jeg har imidlertid ikke kunnet vinde Tilslutning til dette Forslag, men det er min Tro, at man ved senere Tidens Banklovgivning vil komme ind paa Gennemførelsen af den Tanke, jeg her har fremsat. Jeg skal i øvrigt ikke uddybe det Spørgsmaal, idet jeg jo adskillige Gange har haft Lejlighed til at udtale min Mening derom, og det Forslag, jeg har fremsat, er optaget i Betænkningen, saaledes at jeg kan henvise ærede Medlemmer til den.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mit Partis Medlemmer, at de giver deres Tilslutning til de foreliggende Æn-

dringsforslag og til det foreliggende Lovforslag i det hele taget.

Lange: Idet jeg i øvrigt kan henvise til den fyldige Redegørelse, som den ærede Ordfører (Zahle) har fremsat, skal jeg dog gøre enkelte Bemærkninger om nogle af de Ændringsforslag, der er stillet. Betænkningen begynder med en Udtalelse om, at man i Udvalget nar været enig om, at en særlig Ordning for Andelsbevægelsens Vedkommende maatte skaffes til Veje gennem en særlig Lovgivning. Jeg kan dele denne Betragtning og de Anskuelser, der har været fremsat om, at man ikke paa nogen Maade bør lægge Hindringer i Vejen for, at Andelselskabers Medlemmer kan finansiere deres egne Foretagender. Jeg maa dog mene, at denne Finansiering ikke bør foregaa paa en saadan Maade, at der kan ske en Forveksling mellem denne Finansiering af Andelsbevægelsen og Sparekasse- og Bankvæsenet, og at det derfor vilde være heldigt, om en saadan Lovgivning snarest muligt blev gennemført, saa at man fik en virkelig Ordning, og man ikke har en Del Indlaansmidler, som har Karakter af Sparekasse- og Bankindlaansmidler, men som er udenfor Kontrol, naar man i øvrigt ønsker at gennemføre Kontrol med Indlaansmidler.

Jeg hilser med Tilfredshed, at man har kunnet enes om at ændre de Bestemmelser i Lovforslaget, som gik ud paa at gøre Bankvirksomhed til Koncessionsvirksomhed. — Jeg er ligeledes tilfreds med, at man har kunnet gennemføre den Ændring, at der ikke kræves et højere Antal Bestyrelsesmedlemmer end 3. I mange Tilfælde vil det være rimeligt at have flere Bestyrelsesmedlemmer, men i smaa Banker kan det være meget rimeligt, at man kun har 3, og i Banker, hvor man baade har en Direktion, en Bestyrelse og et særligt Kontroludvalg, kan det ogsaa være ganske naturligt, at man indskrænker sig til at have 3 Bestyrelsesmedlemmer. Den ærede Ordfører sagde, at Repræsentantskab eller Bankraad i mange Tilfælde kun var en Reklame for Banken. Jeg mener ikke, at et Repræsentantskab eller et Bankraad i noget Tilfælde bør være kun en Reklame for Banken. Selv om et saadant Bankraad i Almindelighed ikke kan følge de enkelte Ting, der foregaa i en Bank, vil der være vigtige Opgaver for det, f. Eks. den Opgave at vælge Kontrolraad, den Opgave at vælge Direktion og den Opgave at vælge Bestyrelse — det er vigtige Funktioner, der her paaahviler Bankraadet. Endvidere kan det, særlig naar Bankraadets